

صبور یک زمان از من می آمد بر
ولی اکنون
چه گویم باز؟
مرا تلخای هستی
کز پس د روز
تا امروز
گسترده ست ،
می گوید که با د راه د مگر زد
- و د مگر ساز .

جهان
از تلخی خو ش است
کا نسان ترشرو؟
و ن ماه
از زشتا و تلخای جهان است ا نچن ن رو برگرفته
- ابرپوشی پ شه کرده ست ؟
و باری، ا نچن ن آ ا جهان تنها به مرگ اند شه کرده ست ؟

جهان
شا د به تلخی خوبه رد
ماه
شا د
تا زه ن می چرخد از ما رو بگ رد .
من
ولی
د مگر نه بارو ای ماه ام اُلفتی هست ،
نه می خواهیم که در چشم انتظاری
شرمسار خو شتن باشیم .

و هنگامی که کسان جامه ی تقد ر،
هر کس را شب ه د مگران کرده ست ،
من شادم
اگر من مثل من باشم .

مهدی فلاحی ، 11 فرورد ن 1381